

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Nu har hr. Duetoft udtrykt det, jeg gerne vil have sagt. Jeg vil så blot sige, at man overhovedet ikke kan sammenligne situationen i Baltikum og det, der sker i Jugoslavien nu.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg har ikke skrevet et eneste ord om de baltiske lande i dette beslutningsforslag. Men når Venstres ordfører står og bryster sig af, at vi er nødt til at gå sammen med resten af EF-landene, at vi kan ikke gå foran, så kan jeg ikke lade være med at tænke på den glæde, udenrigsministeren udstrålede, dengang udenrigsministeren kunne gå ud og sige: Vi anerkender nu helt officielt og sender de første diplomater til de baltiske lande. Det var den lille ting, jeg tog med.

Jeg siger blot, at Venstre har forandret sig. Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at det var den samme situation. Jeg kan erindre hr. Duetoft om, at jeg også var med i debatten, dengang vi talte om de baltiske lande.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Det er lidt sent på aftenen, for ellers kunne vi få megen god tid til at gå her. Det er en dejlig fornemmelse at få lov til at forsvare Venstre. Det er ikke noget, der ofte sker.

Men jeg vil gerne sige, at der er forskel i forhold til de baltiske lande. Her gik vi enegang siden annekseren under krigen. Vi har aldrig accepteret, at Estland, Letland og Litauen var sovjetisk område. Det havde så mange andre lande gjort. Men dermed var vi alene i forvejen, og derfor var det også let for os at være det første land og sende ambassadører først.

Men vi har jo hele tiden sammen med andre lande anerkendt Jugoslavien. Der skulle vi så pludselig være alene. Før gjorde vi det, vi altid havde gjort, men i denne sammenhæng ville vi komme til virkelig at blive alene. Det er det, fru Annette Just glemmer.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg synes, det er glimrende og dejligt, når

Danmark indimellem går i spidsen, under forudsætning af, at det gavner sagen. Det gjorde det i forbindelse med situationen i Baltikum, det var med til at accelerere en udvikling.

Kan fru Annette Just garantere os, eller kan fru Annette Just blot sandsynliggøre – for det står ikke med et ord i beslutningsforslaget, heller ikke i de mange bemærkninger – at en ensidig dansk anerkendelse vil føre til, at der kommer en fredelig udvikling i gang? Risikerer man ikke snarere, som udenrigsministeren meget rigtigt sagde, at der opnås lige nøjagtig det modsatte?

Det er det, der er kernepunktet. Vi ønsker alle sammen en fredelig udvikling, men der er en langt større garanti for at få det, hvis vi gør det i en større sammenhæng. Der var ikke borgerkrig i de baltiske lande, som der er det i Jugoslavien.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Den sidste bemærkning, som hr. Helge Adam Møller kommer med, om, at der ikke var borgerkrig i de baltiske lande, dengang vi anerkendte dem, er jeg helt opmærksom på.

Men når hr. Duetoft siger, at vi ville blive helt alene, hvis vi anerkendte de jugoslaviske republikker på nuværende tidspunkt, kan jeg ikke se andet, end at det eneste, vi risikerer, er at blive nummer sjok. Tyskland har sagt det, men det er der åbenbart ingen her der vil forstå. Der er andre lande, der har sagt: Vi kommer nu.

Derfor spørger jeg: Hvorfor kan vi ikke få lov til at være banebrydende på dette område?

Gert Petersen (SF):

Jeg skal indrømme, at Fremskridtspartiets bemærkninger i forslaget bærer præg af at være skrevet under stærk tysk indflydelse, men dog vist forhåbentlig en tysk indflydelse, som for længst er forsvundet, også i Tyskland selv; men det skal vi komme tilbage til.

Principielt er vi i Socialistisk Folkeparti 100 pct. enige i, at Slovenien og Kroatien skal anerkendes som selvstændige stater. Spørgsmålet er kun, hvornår og under hvilke omstændigheder. Dette skridt tjener bedst en fredelig løsning. Den mest påtrængende opgave må være at få krigshandlingerne standset, og desuden er der visse forhold, der må afklares i spørgsmålet om Kroatien.